

ASIASANA

4/84

ASIASANA

4/84

11. VUOSIKERTA

Kirjastotieteen ja informatiikan
opiskelijoiden ainejärjestö UDK
ry:n äänenkannattaja

Painopaikka:
T:mi Tehokopiointi
Tampere 1984
ISSN 0356-0139

Toimituksen osoite:
Hatanpäänvaltatie 2 A 4
33100 Tampere 10

Toimittajat:
Leena Horsma-aho (vastaava)
Auli Kaartinen
Heikki Karjalainen
Riitta Kärki
Maarit Laskujärvi
Pertti J. Mattila
Katri Pyykkö

Sisällysluettelo:

Hallituksen palsta	s.3
Pääkirjoitus	s.4
Kadonnutta tiedettä etsi- mässä	s.5
3 uutta opiskelevaa	s.6
Tuumailua tutoroinnista	s.9
Populaarimusiikin luokitus	s.10
Palvelukseen halutaan	s.15
Liukumisen logiikkaa	s.16
Konferenssi	s.18
Itse teossa	s.19
Herra hallitsee, Harri hillitsee	s.22
Liikunta- ja palvelutalo	s.24
Sivarin muotokuva	s.25
His Master's voice, Part 4	s.26
Niin paljon tietoa...	s.28
Asiasanan kotilääkäri	s.30
Ilmosivu	s.31
Tapa aikaa	s.32

**TILAA
LUE
TIEDÄ**

Artikkeleja — Novelleja — Kaskuja
Sarjakuvia — Palkintokilpailu

RATSASTAVA REPORTTERI

Naistoimittajamme meni muun tekemisen puutteessa ratsastus-
kouluun ja palasi sieltä länkisäärisenä kuin gorilla, pakarat
mustelmilla. Mutta lystiä vain oli, kuulemma.

Heippa hei !

La. 6.10.1984

Kesä on mennyt, syksy on tullut jne...äh, kyllähän te nämä fraasit tiedätte!

Kirjoitan nyt viimeistä kertaa tälle hallituksen palstalle. 3-vuotinen palvelus UDK:ssa alkaa olla ohi. Voinen rauhallisesti siirtyä vanhojen puheenjohtajien kunniakkaaseen kaartiin. Uudet ihmiset tulevat tilalle kun vanhat väistyvät ja niinhän sen pitää ollakin.

Jollakin tavalla tuntuu, että UDK on tullut pienoiseen taitekohtaan. Tämän päivän opiskelijat ovat erilaisia kuin opiskelijat viisi vuotta sitten. Niinpä viiden vuoden takaiset toimintamuodot eivät enää tyydytä nykyisiä opiskelijoita. Toiminnan tulisi uudistua, mutta miten?

Kysymykseen ei löydy vastausta itsestään. Asiaa tulisi pohtia yhdessä ja mahdollisimman monenlaisia mielipiteitä ja ideoita olisi saatava esille. Toivoisinkin jäsenistön ottavan rohkeasti ja aktiivisesti yhteyttä hallitukseen ja kertovan aatoksistaan. Yhdessä kehittelemällä UDK:sta saataisiin entistä vireämpi ja laaja-alaisempi ainejärjestä.

Lopuksi haluan kiittää entisiä ja nykyisiä UDK:laisia. Teidän kanssanne on ollut mukavaa touhuilla ja nämä vuodet UDK:ssa ovat olleet monella tapaa tähänastisen elämäni parasta aikaa. Kiitos niistä.

Oikein mukavaa syksyä kaikille. Tavataanpa verstaalla!

t:Maarit

ASIA-SANA

Heipparallaa hyvät ihmiset. Tähän aikaan opiskeluvuodesta yleensä tapahtuu kaikenlaista mielenkiinnostavaa : on vaaleja ja uusia huonoja tutkintovaatimuksia, moottorisahamurhaajia kirjastoissa ja uusia ennennäkemättömiä opettajia laitoksella. Puhumattakaan Täydennyskoulutuskeskuksen kirjastokurssilaisista tai mieltä-kääntävistä komiteanmietinnöistä.

Voisi tietysti olettaa, että Asiasana valppaana lehdykkänä kirjoittaisi kaikista näistä tärkeistä asioista. Näin varmasti tulee tapahtumaan, mutta kaikki aikamaan. Videoita en kuitenkaan malta olla sivuamatta - tai pikemminkin en malta olla sivuamatta vanhaa kunnon Alfred Hitchcockia.

Ettäkö miten niin? No, sattui eräänä päivänä korviini kuulla kahvilakeskustelu, jossa joku aiheeseensa vihkiytymätön rinnasti C-luokan elokuvat moottorisahamurhaajineen Hitchin täysin omaehtoisin taideteoksiin. Tästä tulvahti mieleeni huoli siitä, miten kirjastonhoitajat voivat videoiden rynnissä kirjastoon oppia arvioimaan elokuvia, monivuotisen kirjojenvalinnan tuomalla pätevyydelläkö? Tähän voi tietysti todeta, että videoiden valinnassa pitää yksinkertaisesti noudattaa samoja periaatteita kuin kirjojen kohdalla, mutta ongelma (mikä se mielestäni todella on) ei ole niin helposti ratkaistavissa, vaikka kiusaus ensimmäiseen mieleen tulevaan ratkaisuun sortumiseen olisikin suuri.

Elokuvat ovat välineenä täysin erilaisia kuin kirjat, eikä kuvallista ilmaisuvoimaa voi arvioida samoilla kriteereillä kuin kirjallista. Erityisen hyvin tämä tulee esiin juuri jonkun Alfred Hitchcockin kohdalla. Jos en olisi koskaan nähnyt yhtään Alfredin elokuvaa, ja minun pitäisi valita kirjastoon Hitchcock-videoita esim. juoniselostusten perusteella, taitaisivat videot jäädä saamatta. Muoto ja sisältö ovat kaksi eri asiaa, samoin kuin visuaalinen ja kirjallinen väkivalta. Ja vaikka sitä ei ehkä heti uskoisi, Alfredin elokuvissa muoto on sisältöä tärkeämpi ja väkivaltakin on määrässä mitattuna enimmäkseen henkistä.

Toivottavasti joku keksii yleispätevät videoiden valintaperusteet. Jos se on liian vaikeata, kannattaa ainakin lukea Truffautin Hitchcock-kirja tai käydä katsomassa vanhaa kunnon narisijaa J. Stewartia, jos on tilaisuus.

terr. Leena

Tiesitkö, että...

Kuulokkeita ei enää kutsuta kuulokkeiksi. Ensi kerralla kun menet kirjaston musiikkiosastolle kuuntelemaan levyjä tai vaikka olisit tiskin toisellakin puolella, muista tämä : uusimpien kansainvälisten standardien mukaista on kutsua kuulokkeita jollakin seuraavista nimityksistä*:

a) korvaimet	e) kovalaittimet
b) kuuloimet	f) kuulokorvattimet
c) korvahommat	g) kaiuttimet
d) kuulottimet	

* Idea on syntynyt käytännön lastenkirjastotyöstä.

KADONNUTTA (?) TIEDETTÄ ETSIMÄSSÄ

Hei sinä, joka luet kirjastotiedettä ja informatiikkaa, ja olet aina ihmetellyt, että mitä se tiede oikein on. Joitakin vastauksia kysymyksiisi saatat saada Kirjastotieteen ja informatiikan yhdistyksen seminaareissa, joihin olet tervetullut vaikka et yhdistykseen olisi tohtinut vielä liittyäkään. (Myös opiskelijat voivat liittyä yhdistyksen jäseneksi. Jäsenhakemuslomakkeita saa yhdistyksen sihteeri Mirja Iivoselta ja myös UDK:n opintoneuvonnasta. Jäsenmaksuun sisältyy Kirjastotiede ja informatiikka-lehden vuosikerta!)

Lauantaina 27.10 klo 12.30 Kirjastotieteen ja informatiikan laitoksen tiloissa aiheena :

KUKA KIRJASTOJA TUTKII, MISSÄ JA MITEN

Alustajina Pertti Vakkari : Silmäys suomalaiseen kirjastotutkimukseen.
Klaus Weckroth : Uusi yhteiskuntatieteellinen metodologia (kommentoijina Oili Kokkonen ja Tuula H. Laaksovirta)

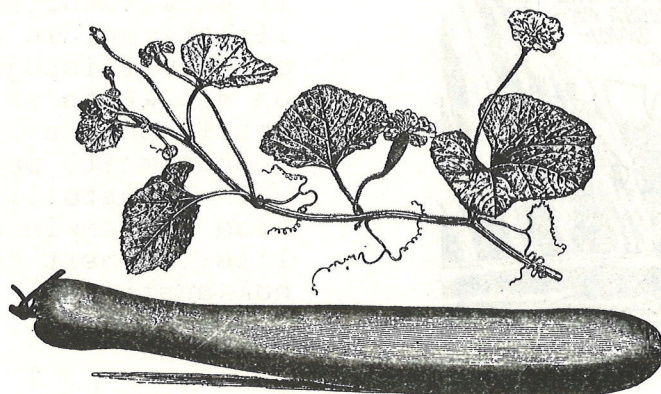
24. - 25.11 klo 9-15 Helsingissä Töölön kirjastossa aiheena:

KIRJASTOT JA TIEDE

Alustajina Ilkka Niiniluoto : Mitä tiede on ?
Tuula H. Laaksovirta : Tiedepolitiikka Suomessa
Maija Jussilainen : Ammattikuvan muuttuva dynamiikka
ym...

Töölön seminaarin ilmoittauduttava 15.11 mennessä osoitteella KPY, PL 141, 00131 Helsinki

Lisää tietoja yhdistyksen toiminnasta saa hallituksen opiskelijajäsen Sari Erolalta, puh. 550 134.

Kuva 113. *Lagenaria vulgaris*.

3 UUTTA OPISKELEVAA

Uudet opiskelijat ovat aina mielenkiintoisia ja suuren uteliaisuuden kohteita. Tänä vuonna ilmeistyi laitoksemme ilmoitustaulujen ääreen 2 poikaa ja monta tyttöä. Nyt jokaisella K&I-opiskelijalla on mahdollisuus tutustua kolmeen heistä. Pyysimme Marjaa, Tarjaa ja Markkua tekemään pienen referaatin omasta elämästään ja ajautumisestaan tänne SUUREN TIEDONPUUN juurelle.

Olen Lehtisen Tarja, Paimiossa syntynyt ja siis varsinaissuomalainen.

Valitsin kirjastonhoitajan ammatin, koska minua kiinnostivat lukemattomat asiat. Kirjastonhoitajan työhän jo itsessään edellyttää monien asioiden tuntemusta. Ajattelin, että ihanteellisinta on, jos harrastus on työ ja päinvastoin. Minusta tässä ammatissa voi parhaiten myös estää sen, ettei jumiudu tai luudu vaan pysyy vähän väkisin kiinni ajassa ja maailman menossa.

Tarja Lehtinen

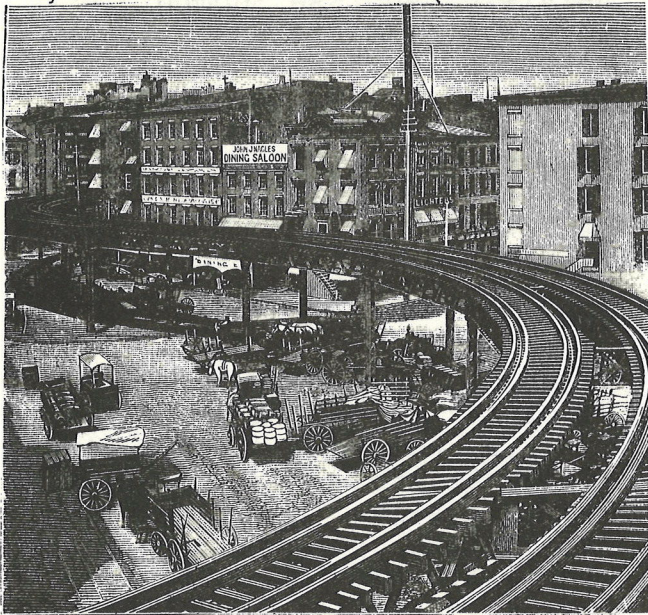
Romanttiset kuvitelmat alasta ovat haihtuneet niiden parin vuoden aikana, jotka olen kirjastossa työskennellyt. Silti pitää tietysti haaveilla, mitenkä mullistaa kirjaston asema ja arvostus yhteiskunnassa.

Yliopiston arki on näyttäytynyt arkisempänä kuin kuvitelinkaan: opiskelussakin voi leipääntyä. Huolemme putkitutkinnostakin johtuu varmasti siitä, että tällä hetkellä vasta valmistuminen ja titelli palkitaan. Se mikä mahdollisesti meihin on tarttunut opintomerkintöjen ulkopuolella on arvokasta vain itsellemme. Yhteiskunta ei pysty käsittelemään meitä persoonina vaan vain tilastollisina yksiköinä. Aion kuitenkin unohtaa maalliset murheet ja opiskella innokkaasti...

Opintojaan aloittavan kirjasto-
tieteilijän haaveet vastaan
irstas todellisuus

Menneisyys: Ammattiura vahvis-
tui jo lapsena kirjastossa
käydessäni. Siellä oli hirrr-
veän paljon kirjoja, kirjat
tuoksuivat hyvälle, kirjaston
tädit olivat kilttejä ja hymyi-
livät takaisin kun niille hy-
myili. Minäkin halusin tulla
kiltiksi ja nätiksi ja päätin:
isona minusta tulee KIRJASTON-
JOHTAJA (vähintään .). Hieman
varttuneempana jouduin tarkis-
tamaan kantaani, koska silloi-
sen kotipaikkani kirjaston-
hoitajana oli koulumme rehto-
rin vaimo ja minä pelkäsin
rehtoria varsin suuresti. Yh-
distin rehtorimme ominaisuudet
myös hänen vaimoonsa (mikä asia

paljastui myöhemmin harhaluu-
loksi) ja kiersin hänet kau-
kaa: hyvä että uskalsin käy-
dä kirjastossa ollenkaan.
Kuitenkin kaikitenkin: isona
poikana sitten menin pääsy-
kokeisiin Tampereelle ja mo-
ninaisten yritysten jälkeen
pääsin opiskelemaan kirjasto-
tiedettä ja informatiikkaa.

Nykyisyys: Olen 22-vuotias,
naimisissa, asun Jyväskylässä
ja käyn sieltä junalla Tam-
pereella keskimäärin kolmena
päivänä viikossa (keskiviikko
ja perjantai krapulapäivinä).
Huonoimpana aamuna on herä-
tys klo 5.00 (juna lähtee
6.00): ajaminen vesisateessa,

Markku Sarlund

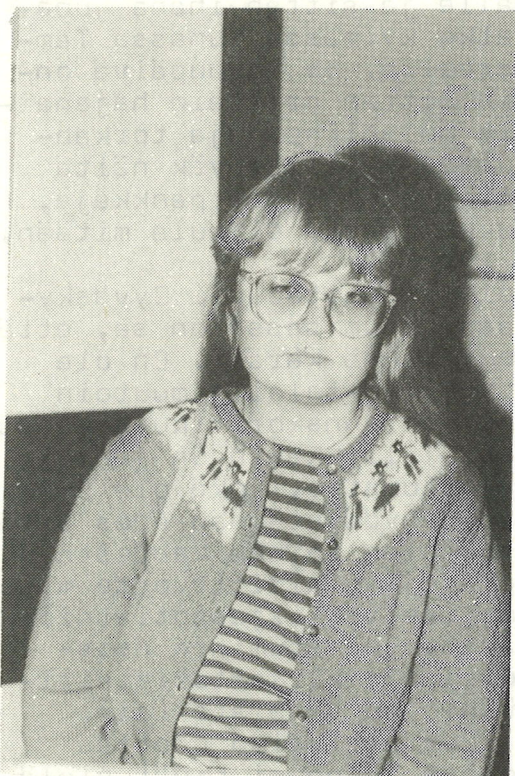
pimeässä ja hiki hatussa ase-
malle ja sitten ihana juna-
matka kylmässä junassa Tam-
pereelle. Ja loppupäivä on-
kin sitten erittäin hajanai-
sia muistiinpanoja torkah-
dusten välillä: yäk näitä
yliopiston kovia penkkejä,
nukkumisesta ei tule mitään.

Toinen haittapuoli Jyväsky-
lässä asumisessa on se, että
seuraelämä kärsii. En ole
käynyt yo-talolla muutoin
kuin antennakorttikuvauksessa,
pah. Tillikkakin on jäänyt
tutustumatta. Enkä ole pys-
tynyt hyödyntämään edes sitä,
että olen toinen kahdesta nyt
opintojaan aloittavasta mies-
puolisesta kirjastotieteilijä-
stä. Tutustuminen nais-
puolisiin kirjastotieteilijöihin on vähäistä (sie.
Nalkuttava vaimo odottaa
kotona, onneksi eivät vielä
huutavat lapset). Kuitenkin:
opinnot ovat lähteneet ihan
hyvin alkuun ja tässä ovat
tutoritkin auttaneet (kiitok-
sia Leenalle ja Hessulle).
Attilan ruoka ON syömä-
kelpoista ja kirjastossa
näkee yhä edelleen kilttejä
tätejä.

Tulevaisuus: Työpaikkana van-
hoille kumisaappaille haiseva
kirjasto, jossa vanhat mummot
nuokkuvat? Ei vaineskaan,
kiilloitettu kirjastonjohtajan
palli & työpöytä odottavat,
hihhulihei (tai sitten ei).

Minä olin iloinen perhetapah-
tuma noin 20 vuotta sitten.
Silloin äidistäni tuli äitini
ja isästä isäni. Sain myös
siskon ja veljen, jotka sii-
tä asti ovat enemmän ja vähem-
män menestyksekkäästi hoita-
neet em. virkojaan rakastaen
ja kurittaen pientä sisartaan.

Lapsuuteni vietin Summan pape-
ritehtaan varjossa kadehtien
naapurien lapsia, joiden van-
hemmat toivat piirustuspaperia
tehtaalta. Omat vanhempani
olivat epäonnistuneet ammatin-
valinnassa, ja niin minun tai-
demaalari urani lopahti jo
varhaisessa vaiheessa materi-
aalipulan takia.

Marja Majala

Opintielle astelin sitten mi-
näkin aikamani. Pakollisten
kuvioiden lisäksi suoritin
parit ylimääräiset kiemurat,
ja niin sain 31. 5. 1983 oi-
keuden käyttää valkoista lip-
palakkia.

Saatuani päästötodistuksen
lukiosta oli koko maailma
avoinna edessäni, kuten olen
kuullut sanottavan. Kävi kui-
tenkin niin, että juutuin vuo-
deksi Lahteen. Siellä kansan-
korkeakoulussa lueskelin
yleishyödyllisiä/yleishyödyt-
tömiä aineita ja opin kunni-
oittamaan Gruntvigin henkeä
(jos et ole kuullut ko. her-
rasta mitään, voi sivistykses-
säsi olla pienoinen aukko...).

Selvisin hengissä Suomen
Chicagosta, mutta epäonnistuin
yhteisvalinnassa (varasijat
125, 250 ja 480, tai jotakin
sinne päin). Onnekseni Tampe-
reen yliopisto oli alkanut
muistaa minua ruskeilla kirje-
kuorilla (peräti kaksin kap-
palein) ja niin tiesin, missä
viettäisin seuraavat kymmenen
vuotta.

Niinhän se käy. Olen yrittänyt
valottaa hieman elämänkaartani
ja sitä, kuinka minusta tuli
kirjastotieteen ja informatii-
kan opiskelija Tampereen yli-
opistossa. Loppumotoksi kuiten-
kin liittäisin Sokrateen aja-
tuksen, jota tietääkseni Goethe
on jatkanut. "Tunne itsesi.",
sanoi Sokrates. Jos tuntisit,
juoksisit karkuun.

TUUMAILUA TUTOROINNISTA

Nyt kun syksyn lehdet tapansa mukaan ovat jo kuolleet useimmat tutorryhmätkin ovat, jos eivät sentään kuolleet niin ainakin hajonneet. Vaikka aina kai löytyy joku, joka periaatteesta vastustaa tällaisia avunanto- ja sosiaalistamistoimenpiteitä, useimmat kokevat tutoroinnin hauskaksi ja hyväksi tavaksi tutustua yliopistomaailman käytäntöihin.

Voimme vain ihmetellen kuunnella entisaikojen opiskelijoiden kertomuksia siitä, kuinka he universtaalle tullessaan eivät tienneet muuta kuin sen oppiaineen nimen, jota olivat tulleet lukemaan. Railakkaasta opiskelijaelämästä oli joskus kuultu mutta kaikesta muusta piti yrityksen, erehdyksen ja intuition avulla itse ottaa selvää.

Näinä keskinäisen solidaarisuuden otollisina aikoinakin on ainejärjestöjä, jotka eivät tulokkailleen tutorointia jaksa järjestää, mutta onneksi nämä ikuisen intuition uskojat ovat sukupuuttoon kuoleva laji. Allekirjoittaneella on kauhukokemuksia pelkästään sellaisesta jyväsyläläisestä tutorryhmästä, jossa yhden tutorin harteilla oli noin 13 hysteeristä ja epätoivoista aloittelijaa.

Henkilökohtaisia kontakteja ei juuri syntynyt ja yhteisissä kokoontumisissa vainharva uskalsi kysyä jotain tyhmältä kuulostavaa mutta oleellista.

Vaikka kirjastotieteilijöiden joukosta on aina löytynyt tarpeeksi innokkaita tutoreita, se ei sinänsä vielä takaa vuorovaikutuksen laatua ja koskettavuutta. Varsinkin ensimmäistä kertaa tutorina oleva saattaa kokea osansa vaikeaksi eikä osaa vastata kysymyksiin mielestään tarpeeksi hyvin. Liiasta itsekritiikistä ei kuitenkaan välttämättä ole hyötyä, tärkeintä on innostus, rohkeus ja kyky jutella tutorlasten kanssa muistakin asioista kuin opiskelusta - tässä suhteessa kaikenlaiset epäviralliset tapahtumat, kuten nyttikestit tms., ovat varsin hauskoja ja hyödyllisiä.

Ihanteellinen tutor omaa tietysti kaikki mahdolliset positiiviset ominaisuudet, mutta tärkeintä on (jos sen oikein hienosti ja epämääräisesti sanoisi) empaattinen suhtautuminen tutoroitavaan ja hänen vaikeuksiinsa.

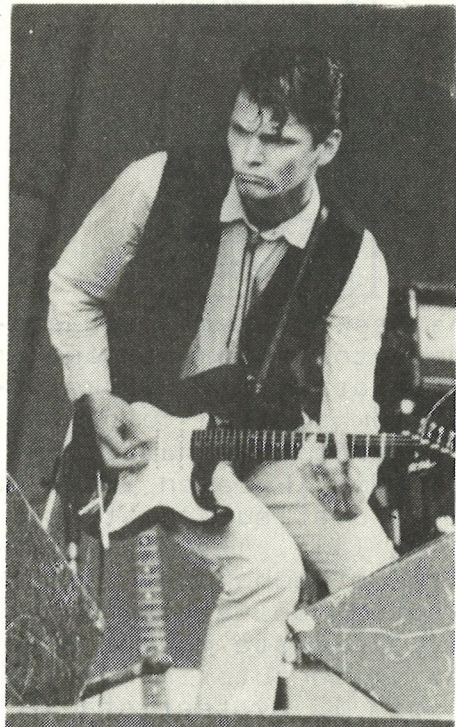
Hyviä tutoreita on toki olemassa, mutta hyvien tutoreiden olemassaolosta en menisi taakukseen. Kaikki ovat yhtä hyviä, persoonallisuuksia ja omalla tavallaan mielenkiintoisia. Kaiken osaavalle ja taitavalle tutorille (jos sellaisia on) ihanteellinen tutoroitava olisi kai sellainen, joka ei tiedä mistään mitään mutta kyselee paljon.

POPULAARI- MUSIIKIN

Kirjastopalvelu tarjoili Risto Rauhalan tekemää Popmusiikin perusvalikoimaa kirjastoihin mennäkesänä. Suksee oli seuraava: pari kirjastoa oli kesän aikana tilaillut levyjä listalta. Missä syy, sillä muutamista tulkinanvaraisuuksista huolimatta Rauhala oli laatinut kattavan läpileikkauksen -sanoisinko- taiteellisesti täysipainoisesta osasta populaarimusiikkia. Ehkä avain tilanteeseen piilee edellisessä määreessä, sillä usein populaarimusiikki ilmeisesti vertautuu dekkareihin kirjastoväen aivoissa. Se koetaan suunnilleen välttämättömänä pahana, johon ei välitetä paneutua. Livautanpa tässä silti hypoteesin: väittäen, että popul.musiikin (ensisijaisesti) ei-kaupallisen osan voisi pöyristymättä kuvitella vertautuvan laatukirjallisuuteen. Yh?

Harjoitellessani kesällä Helsingin kaupunginkirjastossa oli yksi (todella monista) välietapeistani Töölön musiikkiosasto. Muutoin hyvin erytyneessä luokitusjärjestelmässä pisti silmäni -yllätys!- rock, pop, yms. musiikin suuri köntti. Toisinsanoen asiakkaan tullessa kyselemään esim. Rhythm & Blues-, Country-, tai vaikkapa Reggaelevyjä on niiden löytyvyys ollut kirjastonhoitajan oman tietämyksen varassa. (Esimerkiksi Töölössä on useampia tuhansia pop-luokkaan sijoitettuja levyjä). Ja -kaikella kunnioituksella- alamme työstäjät eivät liene kovin usein mitään poptiedon ensyklopedioita, vaiko? Eli siitä töihin. Kaikkia mahdollisia tiedonlähteitä käyttäen hiostelin aivosta seuraavan luokitusmallin.

Sitä paitsi: vaikka oletettaisikin popmusiikki suunnilleen toisen luokan AV-aineistoksi, ei sen tiettyä mahdollista funktiota ole suuremmin havaittu. Nimittäin, tiedämme että lapset ovat kirjaston aktiivisin käyttäjäryhmä. Monet lapset tavallaan "menetetään" nuoruusiässä, he lopettavat kirjastonkäytön. Väitän, että on kirjastopropaganda-käsitteen vastaista jättää käyttämättä/hyljeksiä ilmiselvän tehokasta keinoa integroida nuoret palvelujemme piiriin murrosiän siinä vaiheessa, jolloin monia ei lukeminen kiinnosta. (I recall). Se asian yleisestä puolesta.

LUOKITUS

— KOSKEMATON ALUE ?

- 1 Musta traditio
  - 1.1 Soul
  - 1.2 Funk ja Disco
  - 1.3 Reggae
  - (1.4 Afro-rock)
- 2 Valkoinen traditio
  - 2.1 Country & Western
  - 2.2 Folk
  - 2.3 Laulaja-lauluntekijät
- 3 Pop
  - 3.1 Rock'n Roll ja Rockabilly
  - 3.2 Rhythm & Blues
  - 3.3 Heavy ja Hard rock
  - 3.4 Psykedelia
  - 3.45 Progressiivinen rock
  - 3.5 Punk ja nk,Uusi Aalto
  - 3.6 Viihde-rock ja FM-rock

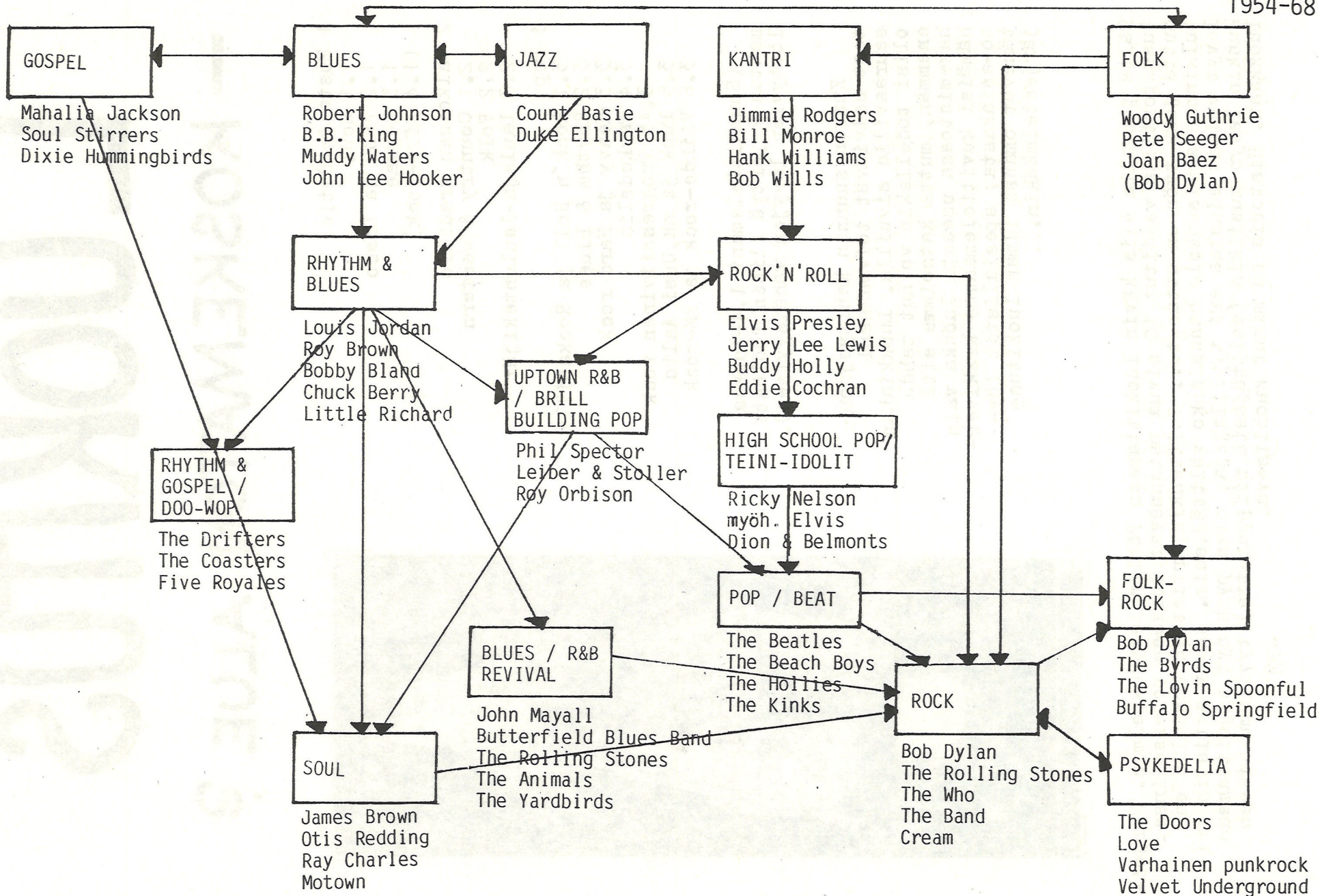
(Suunnittelemani 1.4-luokka mahtaa käpertyä siihen Töölöstä löytyvien levyjen vähäisyyteen).

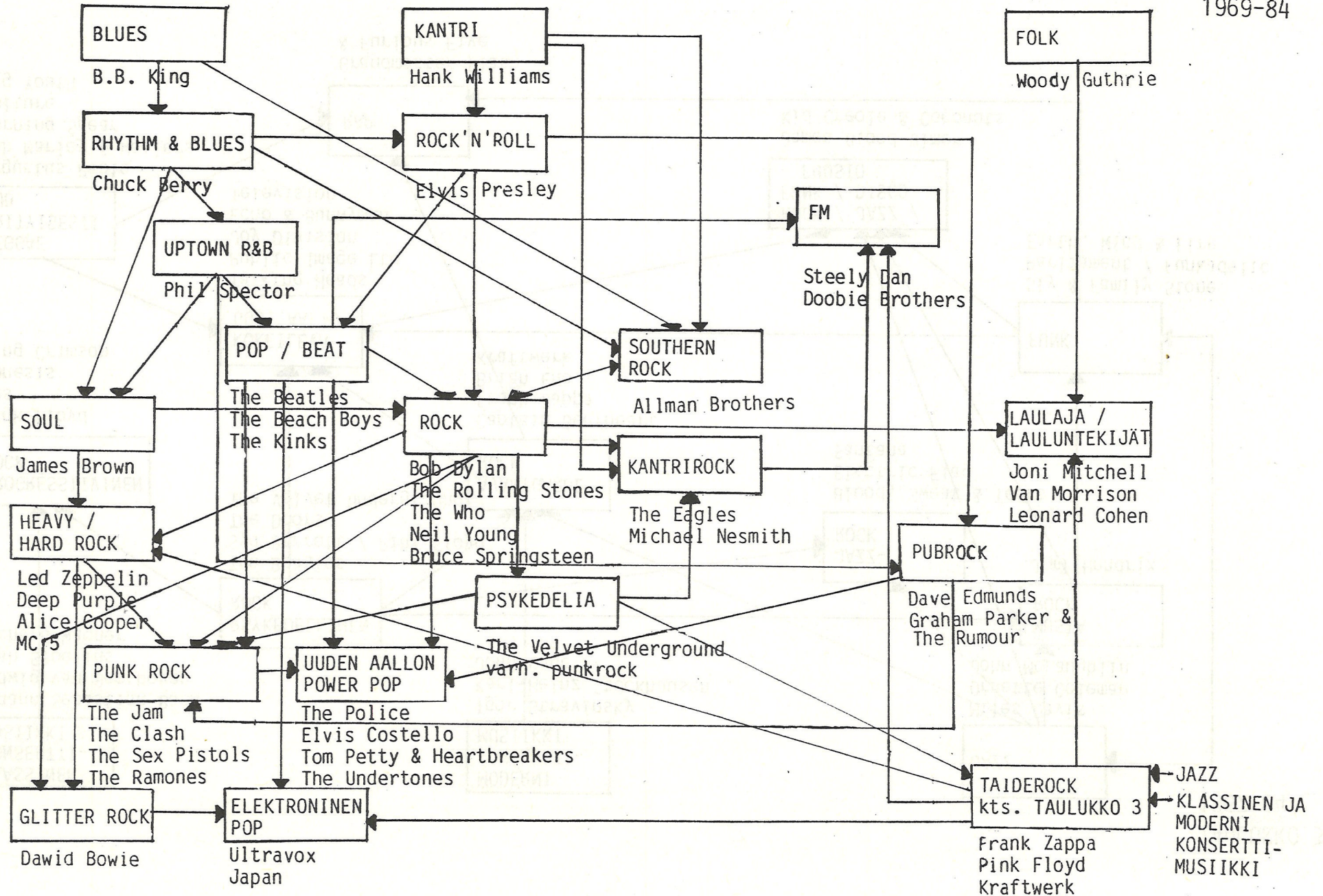
Kunkin suunnan kehitysjuon-
teet selviävät toivoakseni
seuraavilla sivuilla. Luokkiahan
olisi todellakin voinut tehdä
enemmän, mutta katsoimme että
hakemistossa useampi luokka vain
hämäisi kuvittelemaamme keskiver-
to-asiakasta; specialistit löy-
tänevät omansa ilman luokitus-
järjestelmääkin...

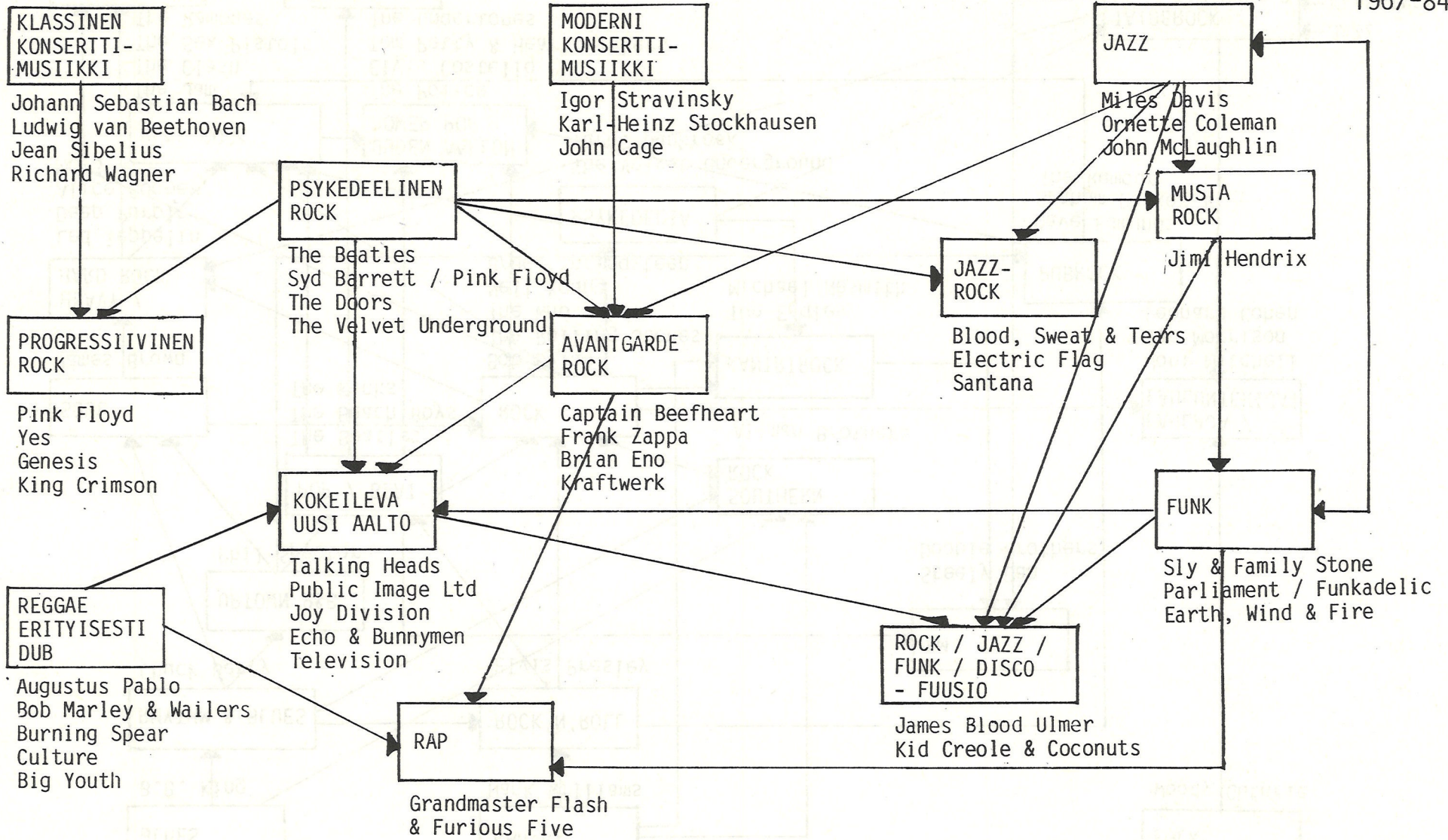

Tältä pohjalta siis kävin luokittamaan Töölön levykokoelmia. Harjoitusraportilta vaaditut 10 sivua paisunevat toiseen potenssiinsa, mutta joka työn on ottanut... Joittenkin artistien kohdalla on tulkinnanvaraisuuksia hankalahko välttää, esim. saman artistin eri levyt voivat edustaa eri tyylilajeja; olen pyrkinyt sijoittamaan kunkin levyn musiikin (esittäjästä riippumatta) tyylinmukaiseen luokkaan. Historia on minut kuohitseva.

-PM

PALVELUKSEEN HALUTAAN !

Reippaita ja innokkaita,
huumorintajuisia ja pitkäpinnaisia,
kaikesta kiinnostuneita mutta ei mistään mitään osaavia.

UDK:n HALLITUKSEN JÄSENIÄ

Tarjolla olevia virkoja:

puheenjohtaja, sihteeri, rahastonhoitaja, tiedotusvastaava,
Asiasana-vastaava, kulttuurivastaava, koulutus- ja tiede-
poliittinen vastaava, rauhanvastaava, kenttä ja sosiaali-
poliittinen vastaava.

Lisää virkoja perustetaan tarpeen mukaan !

TOIMENKUVA ERITTÄIN MONIMUOTOINEN
TYÖAIKA VARSIN EPÄSÄÄNNÖLLINEN
PALKKA ALLE KAIKKIEN TAULUKKOSUOSITUSTEN

Hakuaika tämeä lehden numeron ilmestymisestä marras-
kuussa pidettävään vuosikokoukseen, jossa virat
täytetään.

TOIMI. HETI.

P.S Vuosikokouksen tarkemman ajan ja paikan saat selville
UDK:N ilmoitustaululta lähempänä marraskuuta.

16. LIUKUMISEN LOGIIKKA

ELI HAJAMIETTEITÄ HARJOITTELUSTA

Olipa joitakin kuukausia sitten aurinkoinen lakonjälkeinen kevätaamu. Tuona aamuna ryhdyin suorittamaan (kuten sanonta kuuluu) aineopintojen kohtaa no 7, harjoittelua. Hikoilevin käsin aukaisin erään kohtalaisen kokoisen yleisen kirjaston takaoven, yritettyäni sitä ennen murtautua sisään kolmesta muusta ovesta.

Turvauduttuani siivoojan apuun löydän lopulta harjoittelunohjaajan luokse. Alkufraasien jälkeen ohjelmassa on ruumiinliikuntaa. Vaellamme kellarista, työhuoneesta ja siivousskomerosta toiseen tutkien hälytysjärjestelmiä, varauloskäytäviä ja mahdollisia reittejä varastosta neljanteen kerrokseen.

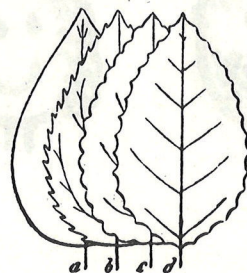
Päässäni alkaa suhista uhkaavasti ja kahden tunnin kävelyn jälkeen uudet kesäkengät ovat hiertäneet jalkani somille rakoille. Tuskaisen kauniisti irvestellen kättelen parikymmentä vastaantulevaa kirjasto-ihmistä. Jonkun käsi on kuin kuollut kala mutta yksi ruvistaa niin että luut natisevat - hän muistuttaakin enemmän maatalon emäntää kuin kirjastonhoitajaa.

Muutaman päivän kuluttua olen kuullut jo niin paljon nimiä että pystyn ilman suurempia vaikeuksia sekoittamaan ne keskenään. Onneksi aikuisten lainausosaston osastonhoitaja ei loukkaannu, vaikka kutsun häntä amanuenssin etunimellä ja vahtimestarin sukunimellä, kysyessäni mitä hän pitää apulaisen työstä.

Toisella viikolla istun neuvonnassa tärkeän näköisenä. Ainutlaatuinen kesähelle on valinnut kirjaston uhrukseen ja joku tätti-ihminen pyörtyy aistikkaasti kortistolaatikoiden vierelle. Unohtan tarkoituksella sukat kotiin. Rintaliivejä en uskalla unohtaa edes vahingossa.

Neuvontatyö on varsin hauskaa. Ylemmältä taholta tullut käsky velvoittaa minut pitämään "harjoittelija"-kylttiä, mikä kirjaston maineen kannalta onkin viisasta. Vaikeimmat ja jankuttavimmat asiakkaat ohjaan suoraan opinto-osastolle tai ylipäätään jonnekin muualle. Kyllästyttyäni alkupäivien vakiolauseeseen "En tiedä, olen tänään ensimmäistä päivää töissä", vaihdan sen älykkääseen ilmeeseen yhdistettyyn toteamukseen "Hetkinen".

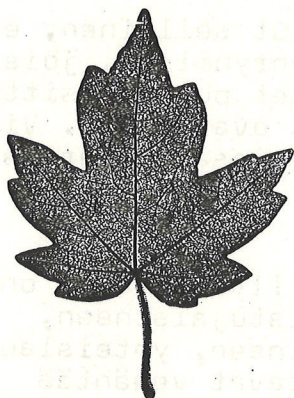
Kaikkein mukavimpia ovat kuitenkin vavahduttavia tunne-elämyksiä ja ah niin liikuttavia seikkailuja janoavat ikäneidot, joiden kanssa keskustelen Barbara Cartlandin hengentuotosten ihanuudesta.

Kuva 11. a ehytlaitainen, b sahalaitainen, c nyhälaitainen, d nirhalaitainen.

Piipahdettuani lastenosastolla ja kirjastoautossa menen opinto-osaston neuvontatiskille lukemaan uusimpia ja mielenkiintoisimpia lehtiä. Aktiivinen lehtien lukeminen takaa ajan kulumisen, yleissivistyksen ja sen, että ohikulkevat tiedontarvitsijat vain luovat närkästyneitä silmäyksiä eivätkä tule häiritsemään virkailijan ammatillista itseopiskeluprosessia.

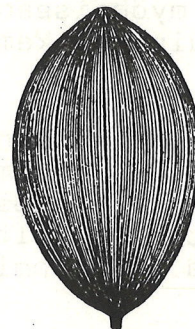
Kuva 9. Vaahteran kourasuoninen lehti.

Välillä osastonhoitaja piristyy jateettää minulla keinotekoisia tiedonhakuja. Mikä on minin perintöoikeudellinen asema anopin kuoltua? Kuinka paljon painoi painavin karviainen Iisalmen maatalousnäyttelyssä vuonna 1935? Jopas jotakin, totean minä ja lähden vaihteeksi harrastamaan kotipalvelua.

Ensimmäinen kotipalveluasiakas on 75-vuotias mummo, jolla on syöpä, lonkkavika, reuma, kihti, sydänvika ja joitakin allergioita. Hän tarjoaa omenan, keskustelelee innokkaasti Hesestä ja minä en voi muuta kuin ihmetellä. Seuraava potilas tarjoaa kahvia ja kehuu Anni Polvaa. Kolmas tarjoaa suklaata, neljäs jäätelön ja viides kahvia kermakakun kera. Iltapäivällä huomaan kaksi asiaa. Ensinnäkin olen lyhyessä ajassa oppinut paljon erilaisista sairauksista. Toiseksi olen äkkinäisestä pahoinvoinnista johtuen joutunut lievästi työrajoitteiseen tilaan.

Harjoittelun puolivälissä huomaan liukuvan työajan edut ja yhdessä muiden harjoittelijoiden kanssa kehitämme täysin yksilöllisen liukumistyylin. Mottomme on: "Liuku aina, kun vaan voit". Esimerkiksi ruokaturunnin päätteeksi on mukavaa liukua torille ostamaan mansikoita (puhumattakaan aamuliukumista).

Kesän lähetessä loppuaan kirjaston väki osoittaa pieniä kyllästymisen merkkejä tarmokkaita harjoittelijoitaan kohtaan, ja niinpä meidät suljetaan viikoksi musiikkiosastolle, äänieristettyyn huoneeseen. Ensimmäisen puolen tunnin ajan yritämme luetteloida nepalilaisia kansanlauluja, kunnes huomaamme tarvitsevamme virkistystä ja innoitusta - ryhdymme kuuntelemaan uutta ulkomaista populäärimusiikkia...

Kuva 10. Silposuoninen lehti!

Viimeisellä viikolla minulla on vapaa ohjelma eli suunnittelun kuumeisesti harjoitteluraporttia. Inspiraatiohetkien sammuttua vaellan hylättyyn työhuoneeseen lukemaan paikallisen kotiseutukirjailijan uusinta opusta. Tämä melko vaatimaton opus on pian ohi ja elämäni viimeisiksi harjoittelutunneiksi menen kiusaamaan lainausosaston neuvonnan amanuensseja. Hankalan asiakkaan sattuesssa paikalle lausahdan anteeksi-pyytävän näköisenä: "Voi kun minä olen tänään viimeistä päivää töissä ja..."

KONFERENSSI-JIPII!

9. kirjastotieteen opiskelijoiden Pohjoismainen konferenssi järjestetään tänä vuonna Oslolla 22.-24.11 (to-la). Konferenssin pääteemana on tänä vuonna "Kirjastonhoitaja - kulttuurityöntekijä vai teknokraatti?" Tämän pääteeman alateemoina käsitellään kahta teemaa :

1. Kirjasto tämän päivän ja tulevaisuuden yhteiskunnassa
2. ATK kirjastossa

Konferenssin päiväjärjestys on yleensä ollut sellainen, että teemoja (yksi/päivä) käsitellään ensin pienryhmissä, joissa on 5-6 ihmistä. Pienryhmissä saadut tulokset voidaan sitten yleisistunnossa, jossa kaikki osaanottajat ovat läsnä. Viimeisenä päivänä tehdään päätöslauselmat, joissa konferenssin tulokset tiivistäen esitetään.

Virallinen puoli hoidetaan päiväsaikaan. Iltapuolella on sitten epävirallisen ohjelman vuoro illanistujaisineen, eri maiden osallistujien esittämineohjelmineen, yhteislaukuineen sun muineen. Illanistujaiset saattavat venähtää melko myöhäiseenkin, mutta seuraavana aamuna ollaan taas virkkuina jatkamassa virallista ohjelmaa.

Eräs onnistuneen konferenssimatkan edellytys on kuitenkin arkuuden voittaminen ja ruotsin puhuminen virheistä välittämättä. Eikä pidä lannistua vaikka tanska aluksi kuulostaakin käsittämättömältä mokellukselta. Kyllä se pikkuhiljaa alkaa tuntua ihan ihmisten kieleltä...

Osloon matkustaminen ja siellä majailu ei valitettavasti kuitenkaan ole ilmaista. Opetusministeriöltä on tosin aina saatu rahaa matkakuluihin. Mutta koska byrokratian pyörät pyörivät hitaanlaisesti, rahat tulevat yleensä vasta jälkikäteen. Tässä vaiheessa on siis varattava noin 500 mk matkustuskuluihin (juna-laiva-juna), 63 Nkr/vrk yöpymiseen retkeilymajassa (sis.myös aamiaisen) sekä kunkin harkinnan mukaan rahaa syömiseen ja matkamuikeisiin. Kustannuksista saa myöhemmin takaisin matkustuskulut, muut rahat on pulitettava omasta pussista.

Konferenssiin voi ilmoittautua UDK:n ilmoitustaululla olevaan listaan 19.10 mennessä. Älä siis mieli turhan pitkään vaan toimi nopeasti. Hyvin sukkelaan olisi konferenssiinlähtijöiden myös kokoonnuttava alustuksia konferenssiteemoista. Jos siis aiot lähteä konferenssiin alapa jo nyt etsiskellä sopivia kirjoja ja artikkeleita alustusten tekoa varten.

Ja vielä yksi huomautus : konferenssimatka ei ole tavallinen turistimatka. Varaudu siis siihen, ettet kenties näe Oslosta kaikkea haluamaasi. Viralliseen ohjelmaan kun on tarkoitus todella osallistua mahdollisimman tunnollisesti.

ITSE TEOSSA

ASIALLISIA SANOJA JA KUVIA

Kaikilla arvonsatuntevilla ainejärjestöillä on oma pää-äänenkannattajansa. Meidän kirjastotieteilijöiden läpyskän nimi on ASIASANA. Aivan, tämä jota juuri pitelet kirjapölystä haurastuneilla sormillasi.

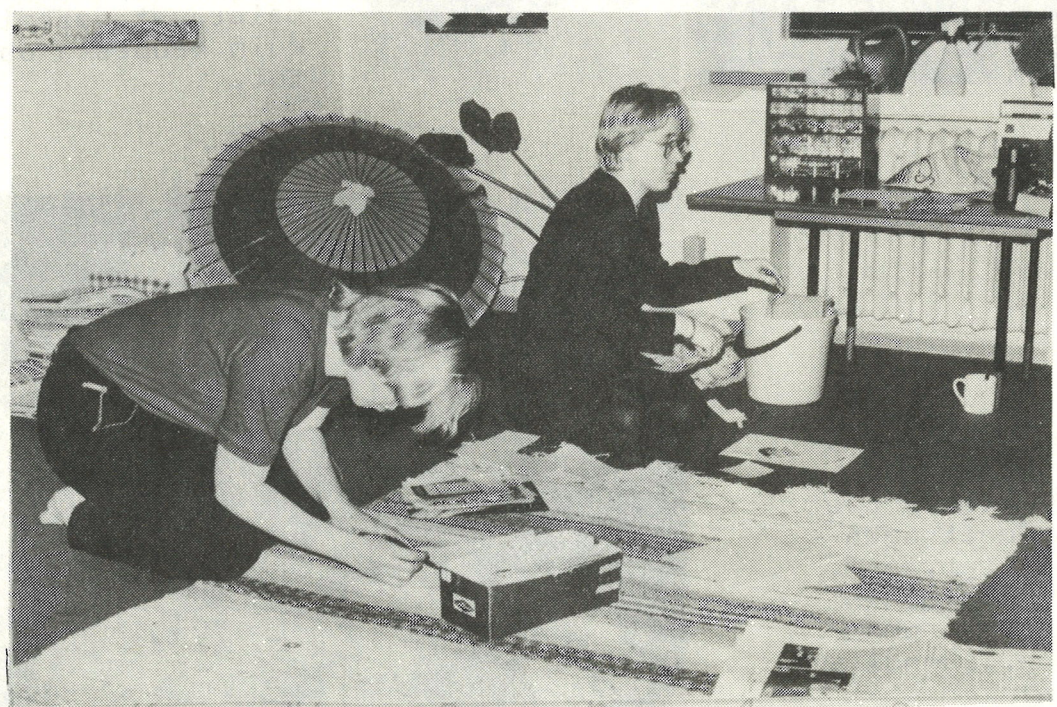
Harvat lukijoista tietävät minkälaisen työn takana tämäkin lehti on ollut. Se työ on kuitenkin suhteellisen hauskaa pikku hermoiluineen. Joten tervetuloa mukaan. Teitä tarvitaan.

Lehden teko alkaa lauantaina klo 12 - 14 välisenä aikana. Pari viikkoa aikaisemmin ollaan suurinpiirtein sovittu, mitä kukin kirjoittaa. Tässä vaiheessa elintärkeitä sivuja uhkaa tulla noin 40. Mutta aika kuluttaa ideat ja viikkoa ennen lehden kasaamista mahdollinen sivumäärä on 15 kansilehti mukaan laskettuna.

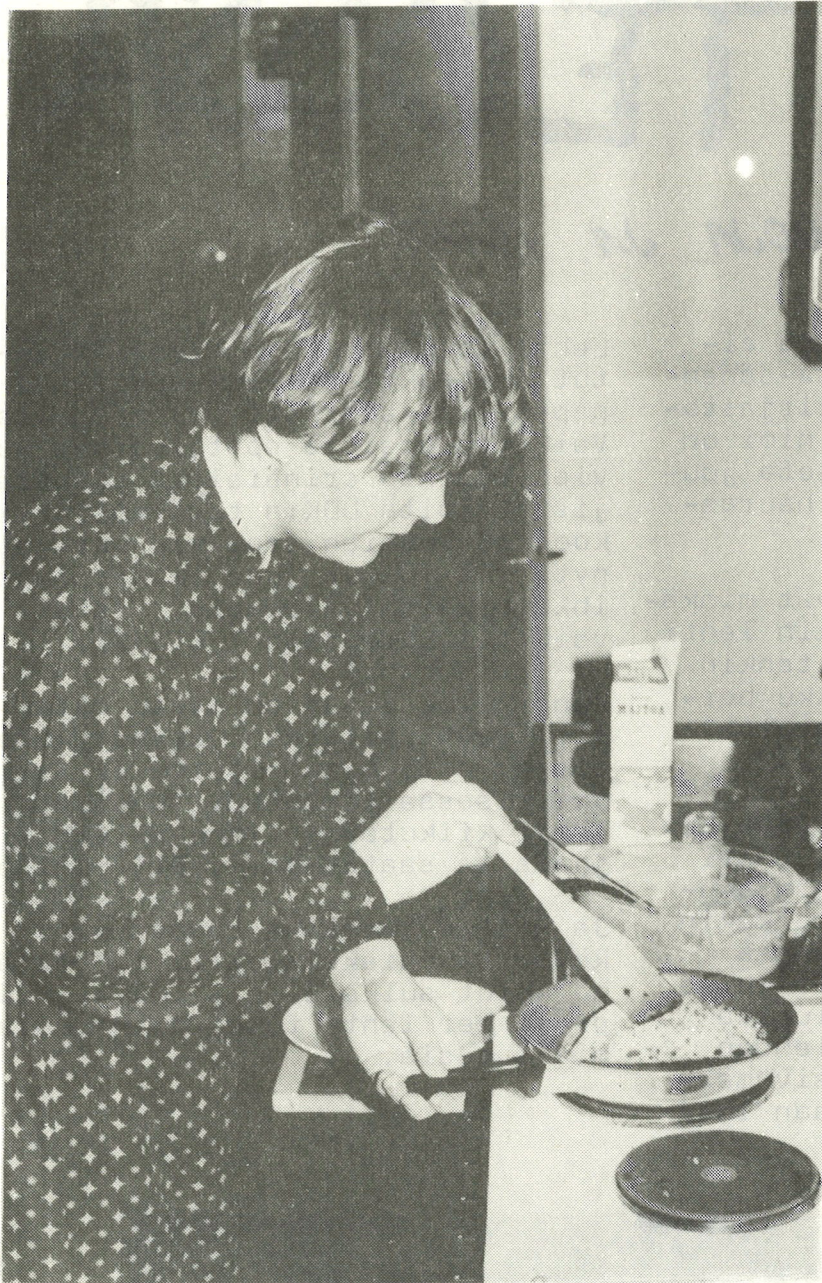
Lehti tehdään kirjoittamalla jutut puhtaaksi ja liimaamalla ne paperille kauniisti (?) asetellen. Vaihetta edeltää epätoivoinen kuvien etsintä erinäisistä roskaläpistä, joita UDK:n toimituslaatikoon on vuosien saatossa kerääntynyt. Ja joskus jopa liimaillaan ihka oikeita valokuvia. Tätä vaihetta kutsutaan TAITOKSI.

Kun kaikki jutut on saatu valmiiksi, sivut laitetaan järjestykseen siten, että mikään juttu ei katkea omituksessa kohdassa. Maanantaina lehti kiikutetaan Tehokopiointiin, jossa se saatetaan myynti kuntoon.

Ja sitten keräämme rahat (4,-) köyhiltä opiskelijoilta ja peitämme kulut sulkemalla silmämme. Tapiota per lehti tulee noin muutamia satasia.

Tässä M. Laskujärvi suorittaa kielioppivirheiden korjausta ja M. Ahlstén taittaa.

LEHDEN TEOSSA TULEE NÄLKÄ!

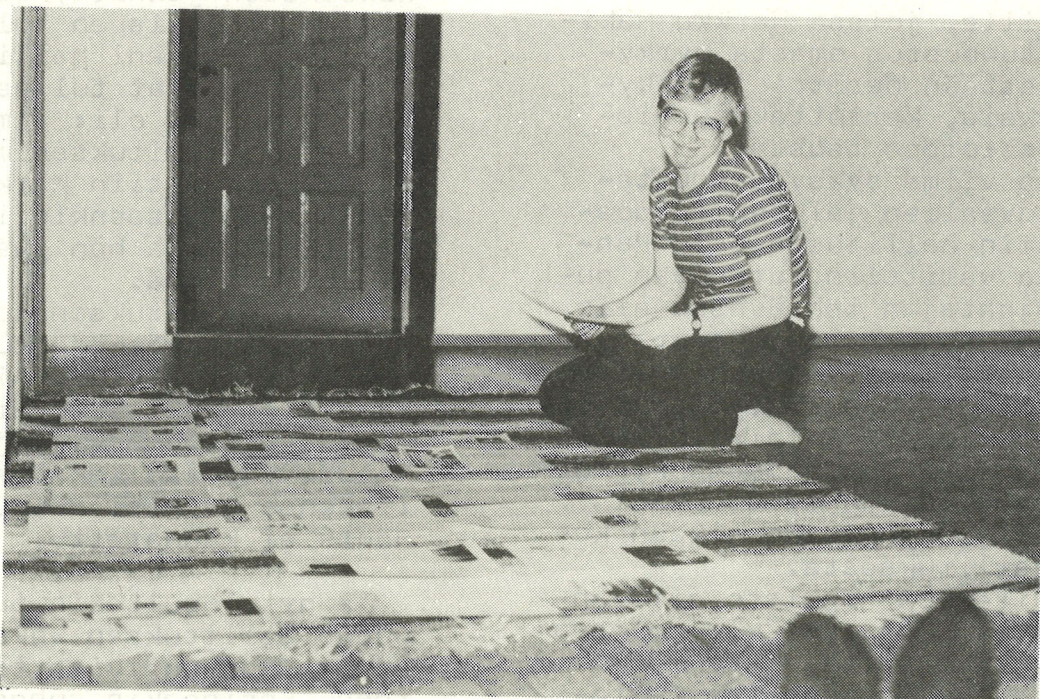
Tarjolla on lauantaina päivällinen (kasvissyöjät ilmoittautukoon etukäteen) ja sunnuntaina päivällinen sekä lättöjä. Lättyjen vuoksi olisi ystävällistä, jos sellaiset lehdentekijät, joiden äidit tyrkyttävät erinäisen määrän hillopurkkeja talven varalle, toisivat nämä hillopurkit mukanaan. Nimittäin äitien tai itsen tekemät hillot maistuvat paremille kuin kaupasta ostetut.

M. Turunen ja J. Hakala, nyk. & ent. tied.pol.vast., ovat juuri syöneet oman osuutensa lätyistä, kun M. Viljakainen vasta paistaa omaa annostaan. (annos = 3 lättyä)

Ongelmallinen kansisuunnittelu käynnissä. Kuvassa näkyvä ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti ja se lisäsi lehden menekkiä. Taustalla A. Kaartinen kirjoittaa palstoja.

Päätoimittajamme L. Horsma-aho lopettelee urakkaa sunnuntaina klo 22.49. Huomatkaa helpottunut hymy, joka johtuu siitä, että vielä ehtii viimeiseen bussiin.

Tekstiä
kuvat
Katri

HERRA HALLITSEE

Uudessa Aviisissa saimme taas voimallista näyttöä Tamyn halukkuudesta tiedottaa tekemisistään jäsenmaksun maksajille. Aviisin etusivulta kävi implisiittisesti ilmi, että hallitus tai ainakin sen puheenjohtaja on vaihtunut. Siinäkö kaikki, mistä kannattaa kertoa?

Jollei tieto kulje Tamyn päättäjiltä muille, niin eipä tuo näytä pahemmin kulkevan edustajiston jäsenten välilläkään. En minäkään tiennyt, että hallitus vaihtuisi nyt, ennen kuin luin edustajiston kokouskutsun mukana tulleesta esityslistasta pykälät 16-18.

Niille, joissa Markku Mäkinen tunnustus omasta pyrkyryydestään herätti jatkokesymyksiä, kerrottakoon hie man asioiden taustaa.

Kun viime syksynä edustajistovaalien jälkeen muodostettiin hallitusta, Ari Rannisto valittiin jatkamaan puheenjohtajan tehtävässä niin kauan, kunnes hänen seuraajansa voisi ottaa sen vastaan.

Kuten armaat lukijat muistanevat, seuraajan piti olla Kati Räisänen-Sondermann, mutta sattuneesta syystä Kati erosi jo Ranniston aikaan koko hallituksesta.

Kuitenkin Rannisto siis antoi viime syksynä kirjallisen lupauksen siitä, että hän jättää puheenjohtajan tehtävät heti, kun varapuheenjohtaja olisi valmis ottamaan ohjat, ja viimeistään kulu neen kevätkauden päättyessä.

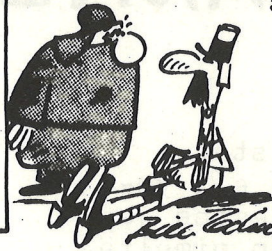
Nyt Rannisto sitten viimeinkin erosi, ja kun hallituksen puheenjohtaja jättää tehtävänsä, edustajiston täytyy valita kokonaan uusi hallitus.

Niinpä menin edustajiston kokoukseen jännittyneenä kuulemaan, millaiseen tulokseen minunkin ryhmäni hallitusneuvottelijat ovat tulleet. Ja selvää kaikki oli: ilman kommentteja hallituksen muodostajaksi nimettiin Markku Mäkinen, ja jokseenkin ilman miettimisaikaa hän luetteli kymmenen nimeä.

Uuden hallituksen kokoonpanosta ei myöskään tullut mitään keskustelua. Ainoa kommentti tuli Simo Frangelilta (akat.pienv.), joka halusi vaihtaa kaksi nimeä itseensä ja Pasi Heikuraan. Häntä ei kannatettu.

Ja nyt lopultakin tulkoon uuden hallituksen kokoonpano syvien kansanrivien tietoisuuteen. Ensinnäkin puheenjohtajaksi itsensä valinnut Markku Mäkinen edustaa omasta mielestään vaihtoehtoliikkeitä, häntä ei ole valittu edustajistoon, hän syrjäytti Katja Sollan viime syksynä hallituspaikkoja jaettaessa ja hän kertoi totuuden itsestään uusimman Aviisin etusivulla.

-HARRI HILLITSEE

Mäkisen lisäksi vaihtoehtoliikkeitä edustaa hallituksessa nyt myös Katja Solla, joka pääsi mukaan viime keväänä Kati Räisäsen kyllästyttyä.

Ainejärjestöläisistä hallitukseen valittiin vanha konkari Jukka Juntila sekä Ilta-koululaisten edustajistoedustaja Eeva Hiltunen. Mainittujen ryhmien kanssa yhteistyössä on ollut myös kieltenopiskelija Marja Roivainen, joka aloittaa nyt toisen hallitusyksynsä.

Toinen puoli kymmenestä hallituspaikasta jaettiin puolueiden kesken. Aiemmin puheenjohtajuutta hallussaan pitänyt TaAss on edustettuna Paavo Isakssonin ja Kari Hirvasnoron voimalla. Tasya edustavat vanhat tutut Tarja Kumpulainen ja Tanja Sippola. Ja se vihoviimeinen paikka meni keskustan Markku Veimalle.

Hallituksen jäsen ei voi olla samanaikaisesti edusta-

jistossa, joten Isakssonin, Veiman ja Hiltusen tilalle edustajistoon tulevat uudet ihmiset. Ilmeisesti he ovat Teijo Makkonen (TaAss), Risto Honkonen (Keskusta) ja Lauri Konsala (Aito asia eli ainejärjestöt). UDK:n Leena Horsma-aho on tämän jälkeen ainejärjestöjen ensimmäinen varajäsen.

Markku Mäkinen on jo ehtinyt provosoida hieman varauksellista suhtautumista itseensä, mutta eipä tuomita miestä ennen kuin nähdään, mihin hänestä on. Muuten uusi hallitus vaikuttaa suorastaan lupaavalta, sen väki lienee yhteistyökykyistä ja luultavasti ottaa homman sen verran tosissaan, että saa jotain aikaankin.

Uutta toivoa saaneena meikäläinenkin aikoo vielä pysytellä edustajistossa ja katsella, mitä tuleman pitää.

RIITTA KÄRKI

PS. Edustajiston puheenjohtaja on muuten keskustalainen Harri Anttila.

LIIKUNTA- JA PALVELU- TALOHANKE EDISTYY

Tiesitkö, että omistat Kiinteistö Oy Talpan eli yhtiön, joka aikoo rakentaa ja ylläpitää rakennuksen nimeltä Tampereen akateeminen liikunta- ja palvelutalo? Älä nyt kuitenkaan vielä riemusta hypäähä, sillä todennäköisesti et ehdi nauttia kyseisen yhtiön palveluksista sinä aikana, jona kuulut sen omistajayhteisöön Tampereen yliopiston ylioppilaskuntaan.

Tamyn edustajiston viime kokouksessa hyväksyttiin Talpan yhtiöjärjestys ja osakassopimus sekä päätettiin merkitä Tamylle 500 000 markan edestä yhtiön osakkeita. Ei, tätä rahaa et joudu maksamaan jäsenmaksuina, vaan se lainataan pankista.

Jaa että mistäkö siis on kysymys? Talpan yhtiöjärjestyksen toisessa pykälässä sanotaan:

"Yhtiön toimialana on vuokrasopimuksen nojalla hallita tonttia no 6 Tampereen kaupungin XVIII kaupunginosan korttelissa no 324 sekä omistaa ja hallita tontille rakennettavaa rakennusta, joka on tarkoitettu ensisijaisesti Tampereen yliopiston opiskelijoiden ja henkilöstön liikuntatiloja sekä opiskeluolo- ja kehittävien yhteisöjen toimistotiloja varten..."

Toisin sanoen yliopisto saa uuden voimistelusalin ja Tamy uusia toimistotiloja. Rakennuksen omistavat Tampereen evankelis-luterilaiset seurakunnat, kaupunki, Tampereen Opiskelijatuki ry., TOAS, Tampereen yliopiston tukisäätiö ja Tamy.

Talpan osakkeet ja yhtiökokousäänet jakautuvat seuraavasti:

	osakk.	äänet
Seurakunnat	8	8
Kaupunki	20	20
Opiskelijatuki	24	24
TOAS	24	24
Tamy	10	10
Yliopiston tukis.	2	30

Yhtiötä hallitsee hallitus, jossa kaikki osakkeenomistajat ovat edustettuina. Lisäksi hommaa pyörittää toimitusjohtaja.

Liikunta- ja palvelutaloa voidaan ryhtyä rakentamaan, kun Talpan yhtiöjärjestys on hyväksytty, rakennuspiirustukset sun muut rakennuspaperit selvitetty, vähintään puolet osakkaiden osakepääomasta maksettu, lupa tontin käyttämiselle saatu ja lainat myönnetty.

Kestää siis vielä jonkin aikaa, ennen kuin pääsemme uusiin tiloihin kuntojumppaamaan ja asioimaan sielunhoidollista, taloudellisosiaalista ynnä muuta palvelua tarjoavien yhteisöjen toimistoissa.

Mutta eipähän ainakaan tarvitse suu auki ihmetellä, mistä on kyse, jos joskus näkee moisen pytingin nousevan.

Sivarin muotokuva

1. Hän opiskelee itsensä valmiiksi, jopa lisensiaatiksi. Kun sitten lähes 30-vuotiaana pitäisi suorittaa kansalaisvelvollisuus, on tietysti tylsää mennä 10 vuotta nuorempien joukkoon. Ja niin harmista kehittyy vakaumus. On oikein liitto yllyttämässä.
2. Minkäänlainen korvaava palvelu ei hänelle kelpaa. Hän kyllä sanoo olevansa valmis yhtä rankkaan "rauhantyyöhön", muttei itsekään keksi, mitä se voisi olla.
3. Hän haluaa Suomesta armeijan pois - malliksi maailmalle. "Jonkunhan on oltava ensimmäinen." Mikä Islannin esimerkissä on vikana? Ja miksei minimaalinen puolustusbudjetti ole ollut esimerkki millekään maalle?
4. Hän väittää sitkeästi, että seuraava sota käydään ydinasein. 2. Maailmansodan jälkeen on käyty 150 sotaa ilman niitä.
5. Hän on hyvin itsekäs. "Jos otan aseensa, voin kaatua. Mitä iloa minulle on silloin vapaasta Suomesta", sanoi sivarijohtaja tv:ssä.
6. Hän vetoaa kieltäytyjien pieneen määrään. Hän siis jättää turvallisista mielin vaaralliset miestentyöt muille.
7. Hän yrittää hämätä matemaattikalla. "Hylkäysprosentti on kasvanut. Linjaa on tiukennettu", kun tosiasiallisesti yllytettyjen kokeilijoiden määrä on kasvanut.
8. Hän varoo viimeiseen asti käyttämästä sanoja isänmaa ja itsenäisyys.
9. Hänelle on yhdentekevää minkä maan armeija täällä on.
10. Hän jakaa röyhkeästi nuorison kahtia; "Me, jotka haluamme rauhaa" ja "tappajat". Armeija on "julma väkivalta-koneisto" ja siellä saa "tappokoulutuksen."
11. Hän yrittää olla pikkuovela: "Jos mies on valmis menemään vankilaan, on vakaumus todistettu niin lujaksi, että hänet on vapautettava". Siis: ilmoittaudu vankilaan, niin pääset palveluksesta.
12. Hänellä on hyviä ystäviä yleisradiossa. Kaikki sivarien kissanristiäiset ylittävät uutiskynnyksen. Valheetkin leviävät mukavasti sitä kautta: "Suomi Amnestyn listoilla".
13. Hän hämärtää tietoisesti käsitteitä ja lakia: Siviilipalvelu on mukava vaihtoehto normaalipalvelulle, vaikka se on vain poikkeusmenettely henkisesti heikkoja varten.
14. Hän ei kykene vastaamaan kysymyksiin jotka liittyvät YYA-sopimukseen. Esimerkiksi mitä tapahtuu, jos Euroopassa syntyy vakava kriisi (Berliini, ohjukset) ja Neuvostoliitto tuntee tämänkin ilmansuunnan uhatuksi? Kun meillä on oma armeija, ei tänne sijoiteta neuvostodivisioonia. Kun kriisi sitten laukeaa, on oma armeija pelkällä olemassaolollaan tehnyt työnsä "tappamatta" ketään. Tähän päättelyyn ei sivari vastaa.

Sotaorpo
Helsinki

Niinpä, tämä Hesarin yleisönosastolla ollut kirjoitus on ollut jaossa kertausharjoituksissa armeijassa. Yhtenä ensimmäisistä huolella laadituista vastapamfleteista se on mielenkiintoinen. Esimerkiksi tieteen arvostus on mahdollisesti armeijan piirissä romahtamassa; jos tiede tulostuu varustelusta/sotimisesta: "tämä ei voi jatkua", on seurauksena valitettavasti todennäköisemmin tieteen kiistäminen kuin omien perusarvojen kyseenalaistaminen. Ja, Suomi on todellakin ollut Amnestyn listalla. Mutta: pyöritelkää tätä päissänne.

His Master's Voice

Part 4

-KIRJASTONHOITAJAT- TAREN SEIKKAILUA!

Kauhusta jäykistyneenä käperyin kyykkyyyn Mestari Virran olohuoneen verhojen taakse. Mestarin meedioleski, cagneykasvoinen poliisi, kirjastoasiakas sekä neljä muuta miestä repäisivät verhot yhdessä sivuun ja tuijottivat hämmästyneitä itkuisia kasvojani.

-"Kuulkaa, anteeksi... tässä on nyt joku väärinkäsitys... minä vain..."

-"Ei mitään mutinoita, kyllä me tämän uteliaan kirjastorotan tunnemme. Tule Adolf, sidotaan hänet ja heitetään kellariin muiden hiirulaisten joukkoon."

Kirjastossa käynyt mies otti tilanteen nopeasti hallintaansa ja yhdessä Adolf-poliisin kanssa he ryhtyivät kiskomaan minua eteiseen, samalla kun kirjastomies yritti selittää säikähtyneelle leskelle, kuka minä olin.

Lesken puoleen kääntyen sopersin viattomuuttani, mutta se ei tehonnut. Adolf ja Karl (kuten kuulin Adolfin häntä kutsuvan) riuhtoivat minut perässään portaita alas pimeään kellariin. Istutettuaan minut tuoliin he sitoivat käteni ja jalkani.

-"Turha yrittää huutaa apua", murautti Karl - lähimmät naapurit ovat viiden kilometrin päässä".

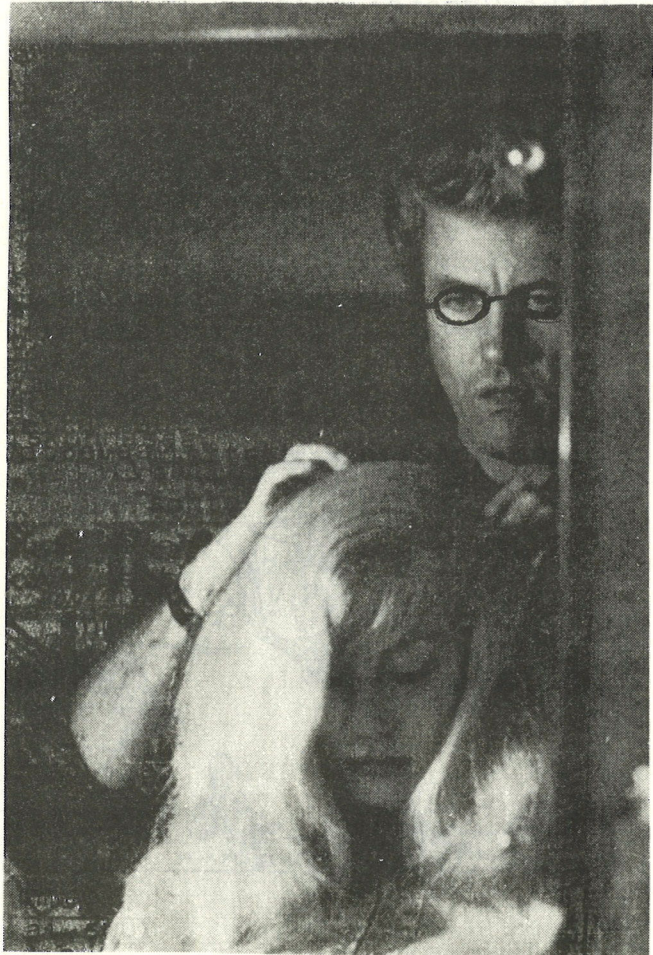
Miehet lähtivät ja minä mietin pimeydessä surkeaa kohtaloani. Kaikkeen sitä viaton kirjastonhoitaja joutuukin sekaantumaan.

Jonkun aikaa murehdittuani tulin siihen tulokseen, että yläkerassa kokoontuneet miehet muodostivat liigan, joka lesken avulla yritti päästä käsiksi johonkin kirjaston alla olevaan aarteeseen tai salaisuuteen. Kyseessä oli ilmeisesti salaisuus, jonka ratkaisun vain edesmennyt kirjailija, Mestari Virta tiesi. Mutta entä kartta ?

Tuumailuni keskeytti nurkasta kuuluva rapina. Perältä aukeni ovi, josta astui pitkä hahmo kynttilä kädessään.

- "Älä säikähdä, minä autan sinua." Hahmo osoittautui tavallisen näköiseksi, silmälasipäiseksi nuoreksi mieheksi.

- "Kuka sinä olet ja mitä sinä täällä teet", utelin, mutta mies käski minun odottaa rauhassa kunnes hän saisi aukaistua minua sitovien narujen solmut.

Hetken kuluttua hän istuutui viereeni ja ryhtyi kertomaan: - "No niin. Minä olen Antero, olen Mestarin poika hänen edellisestä avioliitostaan. Oikea äitini kuoli pölyallergiaan. Olen täällä samasta syystä kuin sinäkin - minut teljettiin toissapäivänä naapurikomeroon saatuani hieman liikaa selville äitipuoleni, hänen rakastajansa Karlin ja heidän ystäviensä touhuista. He haluavat keinolla millä hyvänsä päästä kirjaston alle, siellä on jotain äärettömän arvokasta.

Ilmeisesti seliittyä jotenkin isäni toimiin sodan aikana. En tiedä muuta kuin, että salainen kätkö sijaitsee 25 metriä Kaarinan tammesta lounaaseen ja se on 8 metriä suoraan neuvontatiskin kohdalla alaspäin."

Antero huokaisi ja minä kysyin, miten hän saattoi tuntea minut.

- "Olenhan minä nähnyt sinut useasti kirjastossa ja olen sitä paitsi kuunnellut salaa Karlin kertoessa sinusta. Minä tunnen tämän talon paljon paremmin kuin hän ja niinpä minun oli helppoa päästä kuuntelemaan. Siteenikin irtosivatmelko vähäisen vaivan jälkeen."

Olin kovasti ilahtunut Anteron ilmestymisestä mutta samassa minua alkoi taas pelottaa. - "Eikö meidän pitäisi lähteä pois ennen kuin he tulevat taas alas", kysyin. Antero nyökkäsi ja tarttui minua kädestä kiinni. - "Mennään nopeasti täältä takakautta - meidän on saatava lisää heidän suunnitelmistaan ja ennen kaikkea estettävä kirjaston räjäyttämisen. He ovat niin häikäilemättömiä, että he voivat tehdä sen millä hetkellä hyvänsä."

Kiipesimme takakautta portaita ulos ja yhdessä läksimme juoksemaan mustaan syysyöhön...

jatkuu...

"Niin paljon tietoa, niin paljon kysymyksiä": egotrippini subjektiivisuuteen

Yliopiston käytävillä tulee vastaan paljon uusia ihmisiä: hiukan epävarmoja, määrätietoisuutta hakevia, kiireisiä, kelloon ja lukujärjestykseen pedanttisesti tuijottavia, toisiltaan tietoa ja mallia kyseleviä. Farkkuja, vekkihameita, collegepuseroita... paljouteen hukkuu yksilö. On syyslukukauden alku.

Jään kuppilaan istuskelemaan ja ostan päivän ensimmäisen suklaapatukan. Muistelen itseäni kirkassilmäisenä, innokkaana epävarmana ja kunnioittavana, seisomassa yliopiston ovella, tiedeyhteisön ulkopiirissä, katselijana ja noviisina.

1) Teen seminaarityötä. Paljon pieniä harjoituksia, kiireesti tehtyjä ja sitten unohdettuja, irrallisia - eivät mihinkään kokonaisuuteen tai etenevään prosessiin liittyviä - ja ulkopuolisia - minä en ole niiden takana, ne eivät ole minua, minussa, minus-ta. Kyselen, miten muut jäsentävät aiheensa, ettei mitään olennaista jäisi minulta pois, etten tekisi virheitä, herättäisi huomiota olemalla erilainen. Menen seisomaan kirjaston hyllyn eteen ja toivon epämääräisesti, että käteeni lennähtäisi tarvitsemani lähdeaineisto. Koska näin ei tapahdu, joudun käymään hyllyt läpi ja selaamaan kortistoa ja bibliografioita; olenhan tuleva kirjastonhoitaja ja tiedonhaun ammattilainen. Lannistun materiaalin runsaudesta ja ainesiton hankinta ja lukeminen on vienyt tarmoni: kirjoittamisvaihe on silkkaa referointia.

2) Kaunis turhuus: onko sille tilaa keskellä opintolainoja, opintoputkea, välinearvoja, rationalisointia, teknologian kehitystä, bruttokansantuotteen kasvua, pääoman lisäarvon noususuhdanteen laskutendenssiä... Missä ovat taisteleva humanismi, omaehtoinen aktiivisuus ja tiedonjano - entä onko yliopiston rakenteissa niille tilaa? Tukahduttaako yliopistoinstituutio ja rutini kasvun ja persoonallisen ilmaisun, emmekö koskaan edes uskalla yrittää lentää? Ovatko lyhyet etäisyydet sokaisseet meidät näkemästä kauas taivaanrantaan ja korkealle avaruuden tummuuteen?

3) Ykseydestä: paloja, lokeroita, sektoreita, luokkia. Instrumentaalisuus ja ekspressiivisyys. Tunteet ja järki. Synteesi ja analyysi. Intuitio ja ajattelutyö. Tiede ja taide. Luominen ja rekonstruktio. Työ- ja vapaa-aika. Utopiat ja arkikäytäntö. Filosofia ja ideologia. Kokeminen ja etäännyttäminen. Leipää ja ruusuja.

4) Olen kutsumaton vieras miestieteessä ja miesyliopistossa. Olen ulkopuolella, toisessa diskurssissa, kielipelissä ja paradigmassa. Trying to survive: integroituminen on helppo ratkaisu - kädet silmille, korville ja suulle; siipisulat surkastuvat käytön puutteesta - ja vieraantuminen vielä helpompi - luopuminen, väistäminen, arvon kieltäminen; heitetään lapsi pesuveden mukana. Feministinen tietoisuuteni ja sen toteuttaminen kaikilla elämäni alueilla: konflikti on väistämätön. Tasapainoilun nuoralla: pyrin ykseyteen ja samarakenteisuuteen eri elämäalueilla ja samalla autonomisuuteen (ei sopeutumista putkeen, ei joutumista aatteen - minkä tahansa - objektivomaksi). Autonomiset saarekkeet - naisryhmät, -luennot, -seminaarit - ovat elinehto, valo yössä, mutta jäävätkö ne joko irrallisiksi ja marginaaliksi tai integroiduiksi? Voiko kokonaisuutta ja rakenteita muuttaa - ja onko se toimittavaa?

$a \in b \wedge b \in c \Rightarrow a \in c$. Mitä on muotojen takana, miten ne saadaan eläviksi ja konkreettiseksi, miten saadaan yksilöt näkymään? Miten näen itseni niissä, miten sovitan ne itseeni? Entä jos a ei sittenkään kuulu c:hen? Onko muotojen logiikka elämän logiikkaa determinoivaa? Miten me naiset opimme kiinnostumaan näkemisestä muotojen taakse, konkretisoimaan ne? Miten opimme luottamaan kykyymme yleistää ja nähdä välittömän arkikokemuksen ja esinemaailman taakse? Tarvitsemmeko tutkijanaisen malleja vai vievätkö nekin itsetuntonne?

5) Teen seminaarityötä. Kerään esiymmärrystäni, opettelen kirjoittamista (toisenlaista kuin tenttivastaukset) ja itsenäistä ajattelua. Opiskelulla tentteineen ja luentoineen on uusi merkitys: se tähtää johonkin, auttaa jossakin, on syntynyt jatkuvuutta, laajentumista ja syvenemistä. Kielitaidyn sovittamasta itseäni valmiisiin muotteihin ja normeihin (tyypillisen seminaarityön muotoihin ja sisältöön) ja pyrin persoonallisuudelleni sopivaan työskentelytapaan. Yritän oppia seisomaan omilla jaloillani - toisten ajatuksiin hukkuminen ei nyt auta minua mihinkään.

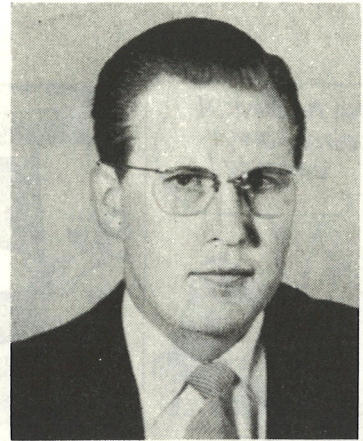
A.K.

Kuppilakeskustelua luennoilla käymisestä, tenttipaineesta ja opintolainasta - entä tie-de?! Viereisessä pöydässä partasuiset älyköt keskustelevalta duaaliteorioista; keskustelu on abstraksi laatikko, tiukasti rajattu, joka nostetaan pöydälle ja johon ei käsin kosketa - entä tunteet ja elämän moninaisuus?! Olen Liisa ihmemaassa: aina liian pieni tai suuri.

ASIASANAN KOTILÄÄKÄRI

Sigmund Salmihaara vastaa lukijoiden kysymyksiin :

KYSYMYS:

Eri puolilla kehoa tuntuvat pistelyt, jatkuvasti uusiutuva flunssa ja jalkojen väsymys huolestuttavat minua. Mitkä ovat sukupuolitautilien oireet? Voiko minulla olla syöpä?

Kuvittelenko vain?

Vastaus:

Ilmeisesti kysymyksessä on jokin sairaus
Kääntykää lääkärin puoleen.

Kysymys:

Onko mitään hoitomenetelmää velttoihin silmäluomiin? Ihoni suorastaan valuu silmäluomien päälle, niin etteivät silmäripsikkään enää näy.

45-vuotias nainen

Vastaus:

Tärkein hoitotoimenpide veltostuneiden lihasten kiinteyttämiseksi on luonnollisesti ruumiinliikunta, tässä tapauksessa siis erityisesti jalkojen treenaaminen. Pyöräily on erinomainen liikuntamuoto, mutta myös muu voimistelu tulee kysymykseen. Ellei jaloissa ole selviä suonikohjuja, mutta verisuonet pyrkivät pullistumaan näkyviin ja jaloissa esiintyy turvotustaipumusta, olisi ensiksi syytä suorittaa gynekologinen tukimus, ettei esim. kohdun virheasento aiheuta puristusta alaraajoista tuleviin laskimoihin, ja ellei tällaista syytä ole, silloin voisi ns. tukisukista olla todellista apua. Ja elämänohjeena olisi vältettävä paikallaan seisomista ja joitakin kertoja päivässä koetettava levätä selällään jalat koholla esim. seinää vastaan.

KYSYMYS:

Olen 36-vuotias rouva ja kärsinyt monen vuoden ajan hurinasta päässä, etenkin vasemmalla puolella. Verenpainetta ei ole todettu. Päivällä ei ääni häiritse, mutta illalla ja nukkumaan mennessä sitä pahemmin, mitä enemmän valvon. Pääni on usein kipeä.

Hurinasta kärsivä

Vastaus:

Lähin asianajaja voi kertoa, mitä laki sanoo, mutta inhimillinen järki sanoo, ettei kenenkään ole pakko elää sellaisissa olosuhteissa.

Kysymys:

Olen 20-vuotias neiti ja minun pulmani on voimakas karvojen kasvu leuan alla. Tiedustelin kohteliaimmin mistä tämä johtuu ja mikä siihen auttaisi.

Huolestunut

Vastaus: Teille sopii kyllä yhtä hyvin pitkä kuin lyhytkin tukka, kunhan vain muistatte kammata sen ainakin osittain korvien päälle. Tämä leventää kasvoja, mitä haluattekin. Otsatukka puolestaan lyhentää niitä, kampauksenne tulisi olla suoraan edestäpäin katsottuna sydämen muotoinen olakseen edullinen pitkänomaisiin, kapeisiin kasvoihinne.

Kysymys:

Mitä pitäisi tehdä neljävuotiaalle lapselle, joka kastelee housunsa päivällä ja yöllä? Hän on muutenkin sellainen puoli-tyhmä lapsi. Olen kuitenkin koettanut hoitaa häntä lempeällä kädellä, mutta nyt alkavat hermoni kiristyä. Mitä tehdä — vienkö hänet lääkäriin vai vieläkö odotan kastelun lakkaavan?

Aiti

Korjausvihjeenä esitän: keskuspainevoitelusysteemin tarkistus vasempaan olkatappiin ja toiseksi olkatapin purkaus sekä fiiberi "laakereitten" puhdistus ja rasvaus, lopuksi varmistautuminen siitä, että keskuspainevoitelu todella menee perille.

Seuraavaksi kysymyksiä, joihin vastaamme ensi numerossa. Myös lukijoiden neuvot ovat tervetulleita.

Kysymys:

Olen kuullut sanottavan ettei pidä syödä muulloin kun tulee nälkä. Vaikka olisin päivän syömättä, ei nälän tunnetta ole. Olisi ihanaa ruveta syömään nälkäisenä, kuinka pääsisin siihen olotilaan?

Lehden lukija

Kysymys:

Aitini silmiin pelätään kehittyvän viherkaihi, ja hän on hyvin huolissaan siitäkin, että häneltä kiellettiin lukeminen. Voiko lukeminen tällaisessa tapauksessa edistää taudin kehittymistä? — »Viherkaihi».

KYSYMYS:

Olen 68-vuotias mies ja olen käyttänyt tekehampaita 12 vuotta. Nyt olen huomannut, että oikealla korvan lähellä naksuu. Voiko tällaisen parantaa?

L. K.

Mieheni on 44-vuotias. Ollessaan humalassa hän laulaa ja räähky siihen asti, kunnes viimein nukkuu. Onko jotain pillereitä jotka auttaisivat asiaa?

Tosi avun tarpeessa

RUSKARETKI

KINTULAMMELLE 19.-21.10.(Pe-Su)

Kintulampi sijaitsee Tampereelta 20 km Teiskoon päin. Metsän keskellä on pienen lammen rannalla hirsinen mökki ja hyvälöylyinen sauna.

Voit saapua Kintulammelle perjantaina tai lauantaina autokyydillä (jota UDK yrittää jotenkin järjestää) tai polkupyörällä. Majalla voidaan sitten samoilla metsässä, saunoa ja uida, paistaa UDK:n tarjoamaa makkaraa ja syödä/juoda omia eväitä.

Yöpymismaksu on 4 mk/yö/persoona ja saunamaksu 20 mk koko porukalta.

Ilmoittautumislista on UDK:n ilmoitustaululla. Sinne ilmestyvät myös tarkemmat ohjeet siitä, miten pääset perille.

Muista ottaa matkavarusteiksi makuupussi, lämmintä vaatetta, kumisaappaat ja huumorimieltä.

Kestävätkö voimanne?

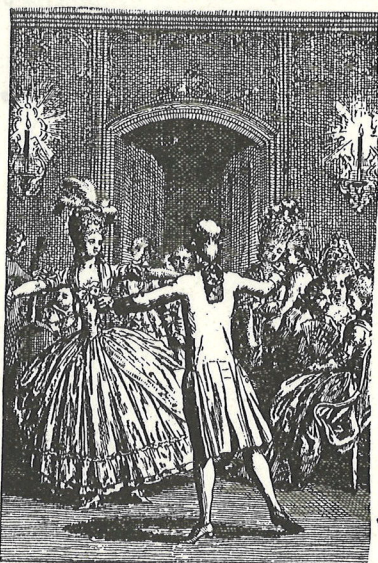
HOOHUI kaikki te, jotka olette aikeissa tehdä joskus gradun, te jotka olette parhaillaan tekemässä gradua, ja te jotka olette jo lähestulkoon luopuneet toivostanne gradunteon suhteen! Ensi tai ehkä sitä seuraavassa Asiasanassa olisi tarkoitus ilmestyä eräänlainen kooste siitä, millaisia tunteuksia, ajatuksia, mielipiteitä ja kokemuksia on herännyt tieteen kivistä ja kaitaa polkua tarpoessa. Kirjoitakaapa ajatuksianne paperille tai tulkaa Asiasanan valppaiden toimittajien tai opintoneuvoja Elinan (tavattavissa ti 12-13 laitoksen kirjastossa) juttusille.

Nyt koittaa tilaisuus puhua suunsa puhtaaksi, joten kynä kännyn! Palstatilaa on luvassa runsain mitoin!

TAPAAIKAA:

Tämä syksy on Tampereella oikein mainio museosyksy. Nykytaiteen museossa kannattaa käydä vaikka hologrammit ovatkin jo menneet. Palomäenkadulla on mielenkiintoisen näköisiä taloja ja museosta lähdettyä voi poiketa Pyynikin näkötornin kotoisassa kahvilassa. Siellä saa halvalla hyvää kahvia ja kauniita maisemia.

Sunnuntaikävelyllä voi katsastella myös kaupungin älykkäitä ja ajankohtaisia seinäkirjoituksia. (Kuka löytää eniten Paavola-kirjoituksia ?)

La danse

ALOITA BREAKDANCE-
TUNTIEN OTTAMINEN
JO HUOMENNA !
ÄLÄ MAMOIKE !

→ (pariisilaista breakdancea)

KOKEILE MYÖS NÄITÄ VAIHTOEHTOJA :

RYHDY PITÄMÄÄN TILIKIRJAA.

LASKE, KUINKA PALJON SINULLE KERTYY OPINTOVELKAA.

MENE NAIMISIIN.

LUE UTRION EEVAN TYTTÄRET JA TARKKAILE REAKTIOITASI.

KESKUSTELE BUSSISSA TUNTEMATTOMIEN KANSSA JA TARKKAILE HEIDÄN REAKTIOITAAN.

RYHDY SYÖMÄÄN VALKOSIPULIA JA TARKKAILE YSTÄVIESI REAKTIOITA.

RYHDY VIRKKAAMAAN IKKUNAVERHOJA.

RYHDY HARRASTAMAAN KORTEISTA ENNUSTAMISTA.

TEE SITÄ, MITÄ AINA OLET HALUNNUT TEHDÄ MUTTA ET OLE ENNEN USKALTANUT.